

Högmåls Saaker

Såsom för Retta varit hafua uti Medelpadh och huadh doom öfuer dem fallin ähr i Fougdens Förståndige Axell Christopherßons och Nämndens Närwaru Anno 1634.

Tuna Tinglagh

Stodh tingh den 27 Nouemb: 634 tå blef **Matz Perßon på Långskogh**, en laggift man anklagat, för Enfalt hor, medh **Sigridh Michelsdåtter i Bölum**, huilken tiende honom utj trij år, till denne Sach bekenner han sigh wara skylligh, dåch inte förre beskafua medh henne ähn på dedh tredie åhret, kom han i om gängie medh hånne, som war om våren 632 och nu om hösten om Korsmeßotijdh, skilde han hånne ifrån sigh, efter han fruchtade henne blifua medh barn, som dåch inte blef. Och begaf hon sigh till **Helsingelandh**, der ifrån medh marknas fålket till **Lefångers** markna **utij Norie**, samma år om winteren, Och kunde Endeles ickie Neka, at han Ju hafuer så öfuertala henne, ther komma efter, om deres omgiängie skulle blifua uppenbarat, dit drogh han efter medh Laß, som han till förende åt samma Marchna plägade Reßa, at anuända sigh någre Peningar, till Cronones utlagor. Och bekiende förnämbe Matz Perßon, at han fan henne der för sigh, hoß en skrifuare i Lefångers, der hafue de Samtykt medh huar andre, at de skulle skilias åt, hon blef quar hoß bemälte skrifuare, och sedan han hade förötra sit godz begaf han sigh genast hem, och bad sin hustru om wenskap, För denne gerningh, som han nu för Rätten bekänt hafuer, ähr han dömt till döden efter thedh _ 20 Capitell Leuitij och thedh _ 5 Capt: i Högmåls B: Dåch beder han, och hans hustru ödmiukeligen om Nådher, som och församlingen dedh samgiör, efter han för detta hafuer stält sigh wäll, och utlåfuar här efter bätra sigh.

En tiufz Saak

Såsom sigh tildragit hafuer utj **Silångers tinglagh** i Medelpadh then 11 Decemb: 634 på Såte tingh, Framstälte **Befalningzman Wäll: Axell Christopherß**: En Lanbo benämdh **Joen Erichßon i Hulij**, som ähr **barnfödder i Ängie utj Tune Sochen** :/ som Anno 1631 stall till _ 80 P:r tiufnadh, och derföre efter den Konungzlige Håfrät dem försenat sin Sach medz Peningar :/ och honom anklagade på nyt förgortiufer, dedh han aldeles Nekade i förstone. Och när han blef tilfrågat, huar han hade tagit fåran han förde Lefuandes hem på Häst Ryggien, sade han sigh hafua tagit dem utj geldh och ickie Olåfligen, opå sistone måtte han bekienna, at han måst efter Michelsmåßo förmälte ähr, hade tagit sin Ök och Ridit ifrån sit hem Hulij, och till sin Faders gårdh i Ängie, som ähr tuå Miller, och bekenne sigh hafua tagit i sin Faders Fähuß tuu stykien gamble får om Natten, och dermedh sadhe sigh rida hem till Hulij, Men thedh tredie fåret wille han inte bekenna. Så blef tillkenna gifuit huru detta tiufuerij ähr blifuit uppenbarat, at **Hustru Märta i Hulij** huilkens hemman Joen Erichßon brukar gick till bastugun at der insätia sine Sängie kläder, tå war bastugu dören igän bundin medh en wedia, emot den sedh tilförende varit hafuer, Skar så knuten af, och gich in i bastugun, ther fan han en hop kiöt som skulle tårkas, och tå war Joen och hans hustru borta, så hadhe förnämde Märta budh efter tuänne sine grannar som wore af Nämnden, **Per Erichßon i Hulij**, och **Per Larßon i Ächrum**, de kommo och skattade huru många får kråpp:r ther war, de witnadhe at der war halfierde fåår kråp af gamble får, och beuiste the at han inte hadhe slachta af sine egne fåår, tilfrågades Joen huar han hadhe tagit dhedh halfanna fåret, der fans, måste så bekenna, at han togh dedh ene der han togh de tuu, i sin Faders huß, ändåch dedh hörde allenast et fåår faderen till, och et af huardere hans Faders granner, Men thedh halfua

fåret wille han inte bekenna, huarest han thedh tagit hadhe, utan mistanka hadhe **Isak Larßon** och **Une Ehrß i Hermstadh** som huar sitt får miste i samma tijdh, at han them och tagit hadhe, Män inte wille de tilläggia honom, för denne tiufnadh som han kende sigh wara skylligh före, kunde de tålf edsuorne inte frija honom, utan efter thedh andre Capt: i Tiufuebalken dömp't till galga och gren, och hans Lösörer till treskiftes gångä.

Slagzmåll

Utij **Indals Sochen** tå Lagatingh stodh then 16 Decemb: 634 kom detta ährendet för handa Således at **Elin Enkia i Flyggia** gaf klageligen tillkienna at hennes granne **Oluf Olufßon** hafuer en ödsam Häst som hafuer giort skadha på Säden en tijdh långh, och i förlidin höst 633 hadhe samma Häst kommit in i åkeren om Natten der begges deres Sädh stodh i skyll åth och ref illa skylerna, som Elin dedh sågh, gick hon in till Oluf ther han lågh, och badh honom taga bort Hästen utur skylan och sadhe, i pläga altijdh säija at eder Häst gör ingen skadha, går nu så få i sedh, medh samma gich hon uth och hem, och Oluf stegh up och kom på gården, ty de hadhe bådhe en mangårdh, gich så Elin utur sin stugu och på gården, och när hon sågh Oluf, wende hon om, och gich till stugun och Oluf efter, och hinte henne i farstugun, der fik han hånne i Håret och Halsen slogh henne in på dören at hon gick sunder i tuu och slogh henne blå och blodigh, och hufudet alt upsullit, och klaga hon wara ofta slagin af honom bådhe förre och sädhan, men efter ingen bättringh fans, Nödgas hon gifua denne slagemåll tillkienna. Huilket ährende Skötz till Nämpdens Ransachningh, och kunne så wara tillgångit, dedh Oluf Olufßon tilstodh och bekände, derföre kunde Nämpden inte frija honom för thedh _ 35 Capt: i Edzöres balken at mista högra handh sina och löst godz till skiöflingh gångä, huar han icke Serdeles niuter Nådher, dåch beder församlingen för honom, at detta så i Saningh ähr, witnar iagh här under medh egen handh och Signette. Datum Medelpa then 2 Martj år 1635.

Peder Månßon

Den Konungzlige Håfrättz Nådige Suar på förnämbe Högmåls Saker, gifuin 635 den 21 Aprillis och Konungz Saken uth fordrar **Daniell Suenßon** af dem.

En dom ifrån **Tune Sochen** öfuer en gift man benämndh **Matz Perßon i Långskogh** som hafuer giort her medh en ogift kona benämndh **Sigrith Michelsdåtter**, konan ähr i **Norie**.

Resolutio Matz Perßon skall böta _ 80 P:r, och stå uppenbara skrift, kommer Konan Sigrith igän, då skall hon tingföres och dömes, och domen till den kongelige Rät sändes.

En dom ifrån **Selångers tinglagh**, öfuer **Joen Erichßon i Hulij**, som bekänner sigh hafua stulit try stykien får, han hafuer och för warit dömdh, för dedh han hadhe Stulit _ 80 P:rs werde, och blef för samma Tiufnadh Resoluerat till bötter. Benämde Joen Erichßon hafuer warit gienstörtigh mot sin Fadher och Suärmodher och ähr blifuin Lyst utur den Sochen han hafuer för bot.

Resolutio Joen Erichßon i Hulij skall betala Målzegendens Sit igän, och böta tre gånges så mykie som tiufnaden war, och stå uppenbara skrift.

En dom ifrån **Indals Sochen** öfuer **Oluf i Flyggie** som hafuer giort sin granbohustru hemgångh, hon ähr en **änkia hustru Elin** wedh Nampn, och hafuer warit oens för dedh hans Häst pläga göra skadha på Sädhen, på en Nat medan Hästen war in på Säden, gick Elin in till Oluf som då Lågh i sin stugu, och badh honom taga Hästen ut ur gerdet, Oluf stegh så up, och gich uth på gården, Elin gich och utur stugun på gården, När hon sågh Oluf wände hon om

och gick till sin stugu, Oluf efter henne, och hinte henne i farstugun, der fich han henne i Håret och Halßen, och slogh henne in på dören, så dören gick sönder i tu stykien, Slogh så Elin blå och blodigh, och hennes hufudh blef alt upsullit, och klagar hon, dedh Oluf hafuer ofta Slagi henne bådhe förre och sådan.

Resolutio Oluf Olßons Lösörer skole till skiöflingh gånga, och sådan skall han löba handh sina medh Jordh för _ 50 P:rs värde, hafuer han inte iordh då slåß i Jern och arbeta för _ 50 P:r.

Gabriell Oxenstierne
Gustafson

På den Konungzligh
Håfrätz wegner